

Paa Dyrskuer, hvor der af Staten ydes Præmie eller Tilskud til Præmie, vil der ligeledes af Indenrigsministeren være at paahyde Undersøgelse af de fremstillede Tillægsdyr af Hornkvæg, ved hertil særlig bestillede Dyr læger, for at faae konstateret, om Dyrene ere angrebne af Tuberkulose. Hvis dette viser sig at være Tilfældet, forsynes Dyret med et blivende Mærke paa Huden, og den Præmie, der paa Dyrskuet er tilkendt Dyret, maa ikke udbetales Ejeren. De til en saadan Undersøgelse medgaaede Udgifter udredes af Statskassen.

Ejere, hvis til Udførsel fremstillede Dyr paa Foranledning af det veterincære Tilsyn tilbageholdes, ere forpligtede til at rette sig efter de Forrifter med Hensyn til Desinfektion, Afsondring og Hjemsendelsesmaade, som Tilsynet giver.

§ 11.

Amtmanden har at foranstalte, at der ved de Heste- og Kvægmarkeder samt Dyrskuer, der afholdes i Amtet, er en Dyr læge til Stede, for paa det offentliges Vegne at føre Tilsyn med, hvorvidt noget af de der samlede Husdyr maatte være angrebet af nogen smitsom Sygdom (§§ 2 og 10), ligesom han ogsaa kan paahyde, at Kreaturer, der sættes paa fælles Græsgang, forinden undersøges af en Dyr læge. Amtmanden skal derhos være bemyndiget til, naar han dertil finder Anledning, at lade foretage Desinfektion af offentlige Rejsestalde og lignende Opholds- og Samlingssteder for Husdyr andetsteds fra samt til, naar Fare for Smitsot skønnes at være til Stede, ved en Dyr læge at lade foretage en almindelig Undersøgelse af alle Husdyr af en vis Art i saa stor en Del af Amtet, som det findes nødvendigt.

Hingste, Tyre og Orner, der stilles til almindelig Afbenyttelse til Bedækning, skulle hvert Aar paa Ejers Bekostning underkastes et Sundheds eftersyn af en eksamineret Dyr læge, hvis derom udstedte Attest af Ejeren bliver at forevise for vedkommende Politimester eller Sognefoged, forinden den offentlige Bedækning ved Dyret maa tage sin Begyndelse. Saa længe denne vedvarer, er Ejeren eller den, der paa hans Vegne fører Tilsyn med Dyret, pligtig at tilkalde en Dyr læge, saasnart der hos Dyret maatte vise sig noget mistænkeligt Sygdomstilfælde. Samme Regler gælde ogsaa for Hingste og Tyre, tilhørende Aktiefestaber eller Foreninger.

Naar Fare for Smitsot skønnes at være til Stede, kan Indenrigsministeren paahyde Dyr lægetilsyn med Svineslagterier, Andels- og Fællesmeierier, der drive Svinehold, Stalde, der af Kreaturhandlere bruges til Opstaldning af Kreaturer, eller andre Næringsbrug, der i særlig Grad frembyde Fare for Smitte; de med Dyr lægetilsynet forbundne Udgifter udredes af Statskassen.

§ 12.

Paa Løsepladser for Affald eller under lignende Forhold, hvor Svinedifteritis kan befrygtes let at ville finde Udbredelse, skal Indenrigsministeren være bemyndiget til, efter Forhandling med det veterincære Sundhedsraad, at forbyde Svinehold samt enhver Anvendelse af de dertil benyttede Bygninger. Kun hvor Svineholdet alt bestod ved denne Løvs Strafftræden, tilstaaes der Erstatning for det ved Forbudet forarsagede Tab. Erstatningen, der udredes af Statskassen, ydes derhos kun til private og for det direkte Tab. Fremdeles skal Indenrigsministeren, naar der ikke findes Anledning til at bringe den nysnævnte Foranstaltning i Anvendelse, kunne paahyde de til Forhindring af Sygdommens Udbredelse fornødne Indskrænkninger med Hensyn til Svinehold paa de nævnte Pladser, saasom Slagtning under offentligt Tilsyn, Forbud mod Salg eller Bortbringelse paa anden Maade af levende Svin undtagen til øjeblikkelig Slagtning m. v.